

РЕШЕНИЕ

№ 9254

гр. София, 09.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Петър Савчев

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10827** по описа за **2025** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Производството е образувано по касационна жалба на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], съд. адр. [населено място], [улица] срещу решение от 13.08.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 101^{-ви} състав, постановено по НАХД № 15554/2024 г. С решението е потвърдено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 787316-F781858/04.09.2024 г. , издадено от началник отдел „Оперативни дейности“- С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. на основание чл. 185, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 7а, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерство на финансите във вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

С касационната жалба се твърди: неправилност на въззивното съдебно решение поради неправилното прилагане на материалния закон във връзка с обсъждане на събраните по делото доказателства. По-конкретно, твърди се, че описаното в НП деяние не е нарушение. Възражава се, че АУАН и НП не съдържат посочване на нарушената правна норма, с което е опорочено производството по налагане на административната санкция. Навежда се, че неправилно не е приложена разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН и определяне на деянието като маловажен случай. Моли се отмяна на въззивното решение и на НП, както и присъждане на деловодни

разноски разноски.

Ответникът по началник отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП касационната жалба оспорва същата, моли потвърждаване на въззивното решение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, респ. – правилност на въззивното решение, несподеляйки твърденията на касатора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218, ал. 1 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63а, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Въззивното съдебно решение е правилно, като не са налице касационни основания за отмяната му, поради следното:

Въззивният съд, като инстанция по фактите, е установил, че на 24.07.2024 г. , в 10:38 ч. , длъжностни лица на ЦУ на НАП – С. са извършили проверка на търговски обект по смисъла на §1у т. 41 от ДРЗДДС – аптека, находящ се в [населено място],[жк], до [жилищен адрес] стопанисван от касатора. Проверката установява, че за извършена контролна покупка на 24.07.2024 г. , в 10:28 ч. , на едни бр. лекарство „физиотенс“, 0,4 мг. , на стойност 12,78 лв. , заплатено в брой преди легитимация на Т. Б. К. – Г. , сумата е приета от Т. М. Д., ЕГН: [ЕГН], на длъжност стокоед, за което е издаден фискален бон № 0110189/24.07.2024 г. , от монтирано и въведено в експлоатация в обекта фискално устройство модел „D. DP-25MX“ с индивидуален номер D. и номер на фискалната памет № 02578736, регистрирано в НАП с потвърждение № 4394813/03.02.2020 г. За извършената контролна покупка, освен фискален бон № 0110189/24.07.2024 г. , от нефискален принтер бил издаден и нефискален бон, в който се съдържали наименование и адрес за кореспонденция на касатора, негови ЕИК, идентиф. № по ЗДДС, наименование на стоката, количество и стойност на закупеното лекарство, цената , дата и час на продажбата, както и била изписана думата фискален. Тези факти са възприети от процесното НП и на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. на основание чл. 185, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 7а, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерство на финансите във вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС – конкретно за издаване на документ с информация за текуща сума по сметка, наподобяващ визуално или по съдържание на фискален, системен или служебен бон.

При тези факти, настоящата съдебна инстанция приема, че правилно въззивният съд е съобразил, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи по чл. 193 от ЗДДС и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Правилно са съобразени и санкционните норми на чл. 185, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДДС, които предвиждат, че издаване на документ с информация за текуща сума по сметка, наподобяващ визуално или по съдържание на фискален, системен или служебен бон е нарушение по чл. 7а, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерство на финансите във вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС. В конкретния случай е установено издаването на такъв нефискален документ, наподобяващ фискален бон. За посоченото нарушение се предвижда имуществена санкция в размер от 1 000 лв. до 4 000 лв. Правилно въззивният съд излага съображения за законността на избора на санкция по минимума по правилата на чл. 27 от ЗАНН и липсата на основание за прилагане на института на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на случая. В този смисъл, неоснователно е възражението на касатора, че следва да се приложи института за маловажност на

случая по цитирания чл. 28 от ЗАНН, доколкото извършеното нарушение не ощетявало фиска. Неощетяването на фиска е съставомерен елемент на деянието, визиран в чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, което е основание да се наложи по-лека санкция. Ето защо, този факт не може да се обсъжда във връзка с чл. 28 от ЗАНН.

Неоснователно е възражението на касатора, че не бил извършил нарушение по чл. 7а, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерство на финансите, тъй като освен нефискалния документ, бил издал и фискален, поради което изпълнявал разпоредбите на данъчното законодателство. Чл. 185, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДДС, предвижда процесната санкция за нарушение на чл. 7а, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерство на финансите във вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, който предвижда, че е административно нарушение на данъчното законодателство издаването на документ с информация за текуща сума по сметка, наподобяващ визуално или по съдържание на фискален, системен или служебен бон, без да се изключва нарушението, ако е издаден и фискален бон.

Предвид установеното от фактическа страна, неоснователни са възраженията на касатора, че процесното НП не е съобразено с императивните изисквания на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН за посочване на нарушената правна норма. К. чл. 42, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за АУАН, така и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН за НП, изискват да се посочи нарушената правна норма – да се извърши правна квалификация на деянието. Това е условие за осигуряване правото на защита на санкционирания, което съгласно чл. 63, ал. 3, т. 2 от ЗАНН, е основание за отмяна от съда на НП. В този смисъл са и задължителните указания до съдилищата с ТР № 8/16.09.2021 г. на ВАС, според което правната квалификация е съществен елемент на санкцията, осигуряващ правото на защита на санкционирания, като неточната квалификация е основание за отмяна на санкционирания акт. В конкретния случай, както в АУАН, така и в НП, конкретно и ясно са посочени фактите на нарушението, които правилно са квалифицирани, като нарушение на чл. 185, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДДС във вр. чл. 7а, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерство на финансите във вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, II^{ри} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.08.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 101^{-ви} състав, постановено по НАХД № 15554/2024 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.